

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LIII (47)
Štev. (Nº) 12

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES
12 de abril - 12. aprila 1994

MARKO KREMŽAR

Tvegani koraki SKD

V velikonočnem času je pretresala slovensko državo težka politična kriza, katere posledice so še nepredvidljive. Organi obrambnega ministrstva so odkrili in aretirali vohuna. Predsednik vlade pa ni čestital obrambnemu ministru, temveč ga je odstavil zaradi nepravilnosti v zvezi z aretacijo. Obrambni minister v resnici ni bil odstavljen zaradi omenjene afere, temveč ker je nadzoroval eno redkih ključnih mest v državni upravi, ki ni bila v rokah bivših komunistov.

Čeprav je pozornost javnega mnenja ob tej priložnosti obrnjena k osebnosti dosedanjega obrambnega ministra Janeza Janše, prizadevajo omenjeni dogodki namočnejše stranko krščanskih demokratov. Ti so stali pred težko odločitvijo, ali brezpogojno podpreti Janšo in zrušiti vlado ali rešiti vlado in braniti položaj obrambnega ministra le do meje vladne stabilnosti. Vsekakor so zahtevali, da se vsa situacija temeljito preišče, predno bi govorili o zamenjavi ministra. Vendar predsednik vlade njihovega stališča ni upošteval in zamenjal socialdemokrata Janšo s Kacinom iz svoje stranke.

Ob dramatičnem glasovanju v Državnem zboru so poslanci SKD glasovali brez izjeme v prid ministru Janši, a bili — kot znano — preglasovani. Ko bi tedaj SKD zapustili vlado skupaj s svojim političnim zaveznikom, bi vlada padla. To bi pomenilo najprej novo, povsem levičarsko vladno koalicijo, hkrati sodelovanje vseh neobremenjenih, demokratičnih sil v opoziciji, potem pa verjetno predčasne volitve, ki bi razčistile politično ozračje v republiki. Na ta način bi bila tudi uglasjena pot do nadaljnje povezave med SKD, SLS in socialdemokrati. Te stranke s sorodnimi programi bi lahko pomenile krepko volilno koalicijo. S skupnim delom bi zelo verjetno vzbudile med ljudmi zaupanje, si povečale šte-

vilo volilcev in postale resna alternativa za kasnejšo vlado. Druga možnost je bila ostati v vladi in zahtevati, da se Drnovšek odpove zavezništvu s skrajno levičarsko stranko ZL, to je s komunisti starejše generacije. Svet SKD se je odločil, da išče rešitev iz krize po tej, drugi poti.

Predsednika SKD in LDS Peterle in Drnovšek, sta se baje glede takega sodelovanja že sporazumela, vendar mora prestati dogovor formalno odobritev obeh strank. Če in ko se to izvrši, bo imela slovenska republika vlado dvostrankarske koalicije ter opozicijo, v kateri bodo poleg vseh naravnih zaveznikov krščanskih demokratov tudi skrajni komunisti.

Glede primernosti odločitve SKD so mnenja deljena in tako eni kakor drugi navajajo za svoje stališče veljavne razloge. SKD so izgubili z ministrom Janšo uglednega zaveznika, a če jim načrt uspe, bodo v zameno spravili iz vlade skrajno levičarsko ZL. Žrtvovali so s tem za demokracijo pomembno obrambno ministrstvo, a pridobili bi zase dve ali tri druga. Matematika, se zdi, da govori v prid tej odločitvi, ki pa ne reši SKD v vladi vloge manjšinskega partnerja.

Tri dodatna ministrstva, ki bi jih dobili v novi vladi SKD, so vsekakor več od enega, ki prehaja po Janševem odhodu v roke Drnovškove stranke. Vprašanje je, če vsa tri po strateški vrednosti odtehtajo eno. Res je imela komunistična ZL v vladi več mest kakor Janševa socialna demokracija, vendar zadnje čase pri ljudstvu priljubljenost prve hitro upada, medtem ko drugi vztrajno raste. Upoštevati je treba tudi, da je bil predsednik socialdemokratov Janez Janša v vladi edini družabnik SKD, ki ni izhajal iz vrst bivše partijske elite, da je dosleden nasprotnik preteklih in sedanjih korupcij ter da ima njegova osebnost v Sloveniji izreden

Nad. na 3. str.

Dogovor z Grčijo

„Prepričan sem, da bi morali Slovenijo obravnavati na poseben način v odnosu do ostalih držav, ki so nastale iz nekdanje Jugoslavije, in sicer iz zgodovinskih in političnih razlogov,“ je v Atenah izjavil minister za evropske zadeve v grški vladi Teodoros Pangalos 6. aprila.

Pangalos je dejal, da se je s slovenskim zunanjim ministrom Lojzetom Peterletom pogovarjal o odnosih Slovenije z Evropsko unijo.

„Slovenija je politično stabilna država, ki je prav tako dokazala, da se je sposobna tudi na ekonomskem področju bolj približati Evropski uniji kot ostale države, ki so nastale iz nekdanje Jugoslavije,“ je omenil Pangalos. „Sprejemamo težnjo slovenske vlade, da stori korak naprej do dejavnega asociacijskega sporazuma,“ je zahteval grški minister in obljubil, da bo Grčija „takoj, ko bo mogoče,“ podprla pogajanja o predvidenem članstvu Slovenije v Evropski uniji. „Grčija predlaga ta sporazum dvanajsterici,“ je dejal Pangalos, ki

meni, da bodo ostale članice ta predlog podprle.

Na drugo vprašanje, kakšno je njegovo siceršnje stališče do širitve Evropske unije, pa je Pangalos odgovoril: „Unija ni zaprta tvorba, morala bi zajeti vse evropske narode s sistemom parlamentarne demokracije in z evropsko kulturo. Vendar mora njena rešitev potekati s krepitvijo njene učinkovitosti. Pravkar smo končali nov krog pogajanj s štirimi državami, pred vrati pa čakajo še druge. Z dvema med njima, to sta majhni državi Ciper in Malta, bodo pogajanja verjetno lahka. Nato pa bi bi morali obravnavati velik paket — Madžarska je zaposila za polnopravno članstvo prejšnji teden, poljski zunanji minister naj bi to storil ta teden,“ O morebitni vključitvi Slovenije v ta paket je minister menil, da je o tem govoriti „preuranjeno“.

Zunanja ministra obeh držav sta tudi podpisala dogovor o ukinitvi viz. Grčija je bila doslej edina država v Evropi, ki je zahtevala vizo na slovenski potni list.

Protikorupcijsko zborovanje v Ljubljani

Slovenska parlamentarna opozicija je za soboto, 9. marca pripravila veliko protikorupcijsko zborovanje na Kongresnem trgu, ki se ga je udeležilo nad 10.000 ljudi.

To zborovanje so napovedovali že ves teden. Levičarji so seveda trdili, da to ni demokratično, da hočejo nasilno in izvenparlamentarno zrušitev vlade itd.

Zborovanje so organizirale SLS, socialdemokrati, Zeleni. Zadnji trenutek pa so se odločili tudi SKD, ki so prišli na na Kongresni trg s predsednikom Peterletom.

Govorilo je 16 govornikov, a ne vsi z enakim uspehom. Ko je nastopil predsednik SKD Lojze Peterle ga je množica izžvižgala, tako da sploh ni mogel govoriti. Malo bolje je šlo predsedniku SLS Marjanu Podobniku, ki je sicer dobro govoril, a je tudi slišal medtem žvižge in skandiranje „Janša“. Zadnji govornik pa je bil odstavljeni obrambni minister Janša, ki je sicer govoril kratko, a je požel izreden aplavz, odobravanje, skandiranje. Gotovo je on dokazal, da je trenutno glavni vodja slovenske desnice.

Komentatorji so mnenja, da je to protikorupcijsko zborovanje bilo spet nov udarec proti Kučanu, obenem pa tudi potrdilo Janševogo vodstva. Krščanski demokrati, ki trenutno sodelujejo v vladi in v protivladnih zborovanjih, se bodo morali odločiti; mnenje je, da bodo prej ali slej izstopili iz koalicije. Gotovo pa je bila z največjim odobravanjem sprejeta glavna zahteva govornikov po predčasnih volitvah.

ah. Sedanji slovenski parlament ni pravilna slika politične raporeditve med volilci. Možno je, da bodo nove volitve v naslednji polovici leta.

Janša je tudi zahteval ustanovitev množičnega antikoruptionskega gibanja, ki je nujno potrebno zaradi zadnjih ekonomskih afer, ki pretresajo skupnost in pri kateri imajo prste vmes tudi visoki politični funkcionarji.

Svet Socialdemokratske stranke Slovenije je soglasno sprejel odločitev o izstopu stranke, katere predsednik je Janša, iz vladne koalicije. Ker je Janša nehal biti minister, bi se moral vrniti v parlament, kjer je bil poslanec z licenco, a se je mandatu odpovedal.

SKD in Drnovškova Liberalna demokracija Slovenije sta se sestali na prvih pogovorih o ustanovitvi nove dvostrankarske koalicije samo med njima. LDS ni sprejela nobene odločitve. A Drnovšek meni, kot je priobčil Slovenec 9. marca, da samo tristrankarska koalicija (s komunisti) zagotavlja podporo vladnim odločitvam, vendar je pripravljen preučiti tudi druge možnosti. Združena lista je izjavila, da sama ne bo zapustila koalicije; SKD pa je tudi javno zatrdila, da če bo ZL ostala v koaliciji, bodo krščanski demokrati šli iz vlade.

Ves ta problem je tako še vedno v fazi iskanja, negotovosti in dogovarjanja. Najtežjo skrb ima SKD, saj so pod velikim pritiskom volilcev, ki zahtevajo izstop in se obračajo k Janši.

Zgodilo se je v Sloveniji...

Sedem Slovencev nadaljuje v Cankarjevem domu gladovno stavko kot protest k načinu odstavitve Janše in k zlorabam in aferam, zahtevajo Kučanov odstop in nove volitve. Obiskal jih je tudi ljubljanski nadškof dr. Šuštar.

Izdali so naslednji manifest:

Predsedniku Republike Slovenije:

Stavkajoči vam sporočamo in utemeljujemo razloge protesta:

po merilih parlamentarne demokracije v Sloveniji ni več demokracije. Pravite, da ste za pravno državo, vendar v parlamentu samo enajst poslancev ni izneverilo svojih volilcev. Takšen parlament je v pravni naravi nelegitimen. Doslej niste storili še nič, da bi priznali obstoj avtonomne slovenske manjšine v hrvaški državi. Manjšino je onemogočila Komunistična partija.

Zlorabe na vseh ravneh in afere so še vse nerazčiščene. Zaradi nezaupanja do vas hočemo s svojim protestom utemeljiti tudi samostojnost Slovenije. Na vas je, da razmislite in spoznate, da boste s svojim odstopom morda preprečili državljansko vojno. Zvedite, da je na vas vsa

odgovornost!

Prosimo vas, da tudi prisluhnite današnjemu množičnemu protestu in se odločite za odstop.

Predsednik vlade dr. Drnovšek je glede izjave Komisije za pravičnost in mir, ki jo je podpisal njen predsednik dr. Anton Stres dejal, da želi, da se Cerkev ne vtika v državne zadeve, česar drugod po svetu že zdavnaj ne poznajo več.

Novi obrambni minister je odstavil Krkoviča, poveljnika vojaške enote Moris, ki je aretirala Smolnikarja.

Nad. na 2. str.

Težak položaj po volitvah v Italiji

Volitve v Italiji so bile 27. marca (cvetna nedelja) in 28. marca. Izid je za slovensko manjšino v Italiji prav malo vzpodbuden. Na račun bivših vladnih strank, kot so bile Krščanska demokracija, socialisti, socialdemokrati, republikanci in liberalci, so se zaradi vpletenosti njihovih voditeljev v najrazličnejše afere uveljavile skrajna neofašistična desnica Gianfranca Finija, Severna liga Umberta Bossija in Forza Italia, stranka televizijskega magnata Silvia Berlusconi, ki se je pojavila v politični areni šele pred tremi meseci in je trenutno verjetno najmočnejša italijanska stranka. Levica je bolj ali manj ohranila pozicije, vendar je zbrana predvsem okrog Demokratske stranke levice — PDS, večinskega dela bivše PCI. Dediče Krščanske demokracije, zbrane v Partito popolare italiano — PPI, in druge sredince je ta volilna preizkušnja zdesetkala.

Slovenci v Italiji so tudi tokrat šli na volitve brez predhodnih razgovorov med različnimi političnimi komponentami. Odgovornost za to nosi predvsem levičarski tabor. PDS in Stranka komunistične obnove sta kandidirali vsaka po enega Slovenca, oba seveda strankarska človeka. Obernu,

zlasti pa prof. Darku Bratini, kandidatu PDS za senat, je uspelo zbrati precejšnjo število slovenskih glasov. Bratina je bil tudi, sicer za las, ponovno izvoljen v senat. Po rezultatih teh prvih volitev z večinskim sistemom kaže resnično koordinirati politično nastopanje Slovencev v Italiji in se še naprej cepiti ter včlanjevati v italijanska gibanja in stranke. Cilj mora biti enotnost v raznolikosti, to se pravi enotnost navzen, do večinskega naroda, navznoter pa spoštovanje razlikosti v svetovnonazorskih opredelitvah med pripadniki slovenske manjšine v Italiji tudi zato, da nas ne bodo nacionalistični in drugi nasprotniki še naprej opredeljevali za „slavocomuniste“. Poleg tega bo treba z vso energijo postaviti zahtevo po zajamčenem predstavištvu v izvoljenih telesih. Zelo težko je, da bo ta zahteva sprejeta. V novi italijanski vladi se obeta prisotnost politikov, ki se sklicujejo na fašizem. Ti gotovo ne bodo dovzetni za takšne argumente, kot je zaščita manjšin. Dejstvo, da bodo v novi vladi tudi takšni ljudje, je zaskrbljujoče in za Italijo dokaj slabo pričevalo.

A. B.
11. aprila 1994

Zgodilo se je v Sloveniji...

V Sarajevu se od 6. aprila dalje mudijo predstavniki ministrstva za zunanje zadeve in ministrstva za delo, družino, in socialne zadeve z nalogo, da skupaj s predstavnicami državnih organov Republike BiH pripravijo evakuacijo približno 200 Slovencev.

Sklep o tem je decembra lani sprejela vlada. Ministrstvu za zunanje zadeve je bila zaupana koordinacijska vloga v prvi fazi priprav, pred kratkim pa je te naloge prevzelo ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve.

Sestanek diplomatov

Okrog trideset slovenskih veleposlanikov, vodij stalnih misij in generalnih konzulov se je 8. aprila zbralo na drugem tradicionalnem posvetovanju na Bledu. (Iz Argentine je sodeloval Božidar Fink. Op. ur.).

Na dvodnevem rednem srečanju so se pogovarjali z našim zunanjim ministrom Lojzom Peterle in visokimi uradniki slovenskega zunanjega ministrstva.

Sestanek na Bledu je namenjen celotni presoji mednarodnega dogajanja — o tem je govoril državni sekretar Ignac Golob — in Evropi pred pariško konferenco o stabilnosti 1994, kar je bilo tema predavanja dr. Andreja Capudra, našega veleposlanika v Franciji. Minister Lojze Peterle je na tiskovni konferenci dejal, da je bila slovenska diplomacija v zadnjem letu uspešna, na letošnjem srečanju pa so udeleženci največ pozornosti namenili evropski razsežnosti. Že za junij je napovedal poglobljeno srečanje s slovenskimi veleposlaniki v državah članicah dvanajsterice kot pripravo na državni program vključevanja Slovenije v Evropsko zvezo. Ob tem je poudaril, da se proces, ki naj bi našo državo tesneje povezal z Zvezo, ugodno razvija, podobno pa je tudi s slovensko prošnjo varnostnemu svetu ZN za odpravo zapore nad uvozom orožja v Slovenijo.

M. Š.
„Slovenec“, 9. aprila 1994

V državnem zboru so ustanovili novo poslansko skupino, v kateri so vsi člani bivše Demokratske stranke, ki niso vstopili v SKD ali LDS. Vodi jo Tone Peršak, član je tudi dr. Franc Bučar.

Predsednik vlade dr. Drnovšek je na bostonski univerzi v ZDA prejel častni doktorat in tudi imel predavanje na harvardski univerzi.

Slovenski krščanski demokrati se pripravljajo na redno konferenco stranke, ki bo konec aprila v Zagorju ob Savi. Verjetno se bo tam razčistilo vprašanje sodelovanja v koaliciji.

Predsednik Slovenije Milan Kučan je dal v zadnjih dnevih nekaj izjav, v katerih zanika, da bi imel kaj pri zamenjavi Janše ali da bi celo on kaj insceniral za kulisami.

Minister za ekonomske odnose in razvoj Davorin Kračun in njegov madžarski kolega Bela Kadar sta podpisala sporazum o coni proste trgovine med obema državama.

Podpredsednik hrvaškega Sabora Žarko Domljan je v soboto, 9. marca — kot je objavil Tanjug — izjavil, da „bi se tudi Slovenija lahko priključila konfederaciji Hrvaške in BiH, saj se zanima za tak način povezovanja, predvsem iz ekonomskih vzrokov.“ Kot vidimo, se še vedno najdejo ljudje, ki nas hočejo potisniti na Balkan!

V Sloveniji so začeli graditi viadukta na trasi ceste Razdrto-Čebulovica. Novi del avtoceste bo dolg bo 6,8 kilometrov. Začetka del so se udeležili minister za promet Igro Umek, minister za finance Mitja Gaspari in predsednik družbe za avtoceste Jože Brodnik. Minister Umek je dejal, da je Slovenija dala prednost avtocesti od Lendave do Kopra, vendar zaradi tega ne bodo pozabili na druge ceste. Mitja Gaspari pa je dejal, da se bo bencin do konca leta podražil še dvakrat, saj je bencinski tolar zelo pomemben vir financiranja za graditev avtocest. Po eno vozno smer obeh viaduktov, naj bi zgradili že do decembra.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

Ustavodajne volitve so že za nami in precej jasnejši je položaj, kar se tiče razvoja argentinske politike. Kot je zapisal te dni eden izmed opazovalcev, za narod, za navadnega državljana se ni nič spremenilo s temi volitvami; toda za politične kadre je položaj drugačen.

ZMAGOVALCI IN PORAZENCI

Volilni izid je pravzaprav precej zapleten. Vsak ga lahko pokaže po svoje in povzame različne zaključke. Vlada gotovo govori o zmagi. Zanimive so bile izjave predsednika Menema na tiskovni konferenci v noči po volitvah. Vse je prikazoval v luči zmage peronizma in da se ni nič spremenilo. Po svoje je res zmagal peronizem, zmagala vlada. In to je že četrta volilna zmagava v petih letih vladanja, kar se doslej (če izvajamo prvo peronistično dobo, kjer je boljše govoriti o diktaturi kot o demokraciji) še ni zgodilo v argentinski zgodovini.

Toda alarmni zvonci so zazveneli v vladni palači. V primeri z oktobrskimi volitvami je menemizem nazadoval kar za 5 odstotkov. Ne bo imel lastne večine v ustavodajni skupščini in odpira se veliko vprašanje glede bodočnosti. Čez leto dni bodo že predsedniške volitve, in to pot po novi ustavi, ki bo predvidevala „ballotage“, če najbolj voljeni kandidat ne doseže 45% glasov. Tako se je Menemu skrb obrnila. Še pred kratkim pred podpisom olivovskega pakta z Alfonsinom je bila glavna skrb doseči ustavno spremembo, ki bi mu omogočila ponovno kandidacijo, zmago na volitvah pa je smatral za zagotovljeno. Sedaj, ko ima ustavno spremembo, se porajajo dvomi, če bo na volitvah lahko zmagal, če bo postavljen pred drugi krog volitev in bo narod moral izbirati za ali proti Menemu.

Tu pa je še drugo vprašanje. Notranji problemi v peronizmu so bili nekako usmerjeni v miren izid, ker je Duhalde sklical ustavodajno skupščino v provinci Buenos Aires, da bi tudi on mogel kandidirati ponovno za guvernerja. Zmagal je prepričljivo in peronizem prislonil največje število glasov. A za domačo (buenosairesko provincijsko) ustavo, mu ni zadostovalo, da bi imel lastno večino. Vse tri opozicijske sile (radikali, MODIN in Velika fronta) se upirajo njegovi ponovni kandidaturi. Kaj bo iz tega problema nastalo, še ni jasno. Če Duhalde ne bo mogel znova kandidirati za guvernerja, se popolnoma zaplete njegova bodočnost in postavi v osrčje peronizma kaj eksplozivnih činitelj.

Potem še to: peronizem je bil grobo poražen v najbolj vidnem volilnem okrožju, v prestolnem mestu. Velika fronta, skupek sredinsko levičarskih formacij, ga je dejansko pogazila, saj je prejela skoraj 38% glasov, peronizem le 24%. Ta udarec najbolj skrbi vlado. A skrbi jo tudi poraz v Tucumanu, kjer je Bussijeva Republikanska sila premagala peronistično fronto z guvernerjem Ortegom na čelu. Res je, da je peronizem zmagal v nekaterih kočljivih okrožjih kot v provinci Santiago del Estero, kjer so bili še pred kratkim hudi protivladni izgredi in je ljudstvo v nasilni vstaji požgalo vladno palačo, provincijski kongres in sodno poslopje.

To vsaj delno glede vlade. Kar se tiče radikalov, prve opozicijske sile, so doživeli najhujši poraz v svoji zgodovini. V vsej državi so dobili komaj 20% glasov, ko so še lanskega oktobra, v že slabem izidu, prejeli 30%. Najhujše je, da so v prestolnici, ki je bila tradicionalno njihova trdnjava, padli kar na tretje mesto in dobili komaj 15% glasov. To pot sta radikalizem rešili le dve provinci: Córdoba, kjer je Angeloz po-

novno zmagal in pokazal, da je eden najbolj stabilnih radikalnih vodij (bo znova radikalni predsedniški kandidat?) ter Río Negro, ki jo krepko drži v rokah alfonsinistični guverner Massaccesi. Skupno je v vsej državi prejel 75 ustavodajnih delegatov, kar ga krepko postavlja na drugo mesto, a radikalizem je težko ranjen, a bolj zaradi lastnih notranjih sporov in neenotnega nastopa, kot pa zaradi zunanjih okoliščin. Veliko vprašanje je, če si bo mogel opomoči v tem položaju ali se bo padec nadaljeval in bo tradicionalna stranka doslej naprej le životarila.

V OZADJU PRITISKAJO

In sedaj velika fronta. Pojavila se je nenadno na politični pozornici in dosegla kar doslej niso mogle levičarske formacije: vključiti nekaj zmernih sredincev in tesno povezati zmerno levico. Že na oktobrskih volitvah so dokazali, da jim ljudska zaslomba ne bo manjkala, če bodo zmožni ohraniti povezavo. To je stara bolezen argentinske levice: nenehno združevanje in nenehne ločitve. To pot so vzdržali troje volitev (od senatorskih v prestolnici) in to se jim je bogato povrnilo. Seveda so imeli tudi posebno srečo. Zaradi pakta med peronisti in radikali je Velika fronta postala pravzaprav edina večja opozicija, in tja so se pretekli glasovi, zlasti v mestu Buenos Aires. Tretjina frontinih glasov je prišlo iz radikalizma, ostali iz raznih drugih strank. Na vsedržavni ravni je fronta dosegla kar 13,6% glasov, prejela 32 ustavodajnih delegatov in krepko zasedla mesto tretje politične sile v državi. Poleg prestolnice je Fronta zmagala tudi v provinci Neuquén, kjer je bil prvi kandidat bivši škof Jaime de Nevares in s svojim ugledom za seboj potegnil kar 30% glasov. Zasedla je drugo mesto v velikem Buenos Airesu in tretje v celotni provinci Buenos Aires. Se bo obdržala na tem položaju? Sama po sebi ne. Ohranila se bo in morda celo rastla, če ji bodo ugodne politične okoliščine in če bo mogla pritegniti v svoje vrste nove in ljudem privlačne osebnosti in nekoliko omilila nekatere ekstremne pozicije, katerih se ljudje boje.

Rico je na vsedržavni ravni padel na četrto mesto z 9,2%. A od zadnjih volitev je tudi napredoval, kajti oktobra je MODIN prejel le 5,8% glasov. V razliki z Veliko fronto pa lahko trdimo, da bodo ti glasovi ostali v Modinu in da ima še dovolj političnega prostora za nadaljnjo rast, če ohrani dosedanje identiteto. Nenehno vprašanje pa je, zakaj se Rico in Bussi ne združita, saj je program obojih dejansko enak, oba sta bivša vojaka, oba lovita glasove v istih vodah in z isto vabo. Kot smo že večkrat zapisali so osebna poželjenja še premočna v tukajšnji politiki (kje ne?).

Provincijske formacije so ohranile in ponekod povečale svoj vpliv: populisti so zmagali v Jujuyu, avtonomisti pogazili peronizem v Corrientesu, demokrati so se krepko uveljavili v Mendozi, Bussi je zmagal v Tucumanu.

Seveda teh volitev ne moremo jemati kot dokončnih glede tendence glasov. Treba bo počakati prihodnje leto, ko bo treba izbirati kandidate za predsednika, guvernerje, župane, poslance, svetovalce. Kot je že tradicija v argentinski zgodovini, se je znova pokazalo, da je oseba važnejša kot program. Ni druge razlage za zmago Velike fronte (bivši peronist Chacho Alvarez ima izreden ugled), ali pa v Neuquenu (bivši škof de Nevares). Tudi primer prestolnice, kjer so na zadnjih treh volitvah zmagale tri različne stranke. Radikali so

Nad. na 3. str.

Tvegani koraki SKD

Nad. s 1. str.

simbolični pomen.

Dejstvo, da bi odstranil Drnovšek iz vlade predstavnike ZL, razlagajo nekateri kot razdor v komunističnih vrstah. Drugi pa presojajo, da komunisti vnovič brišejo za seboj sled in da žrtvujejo s stranko ZL le prazno mošnjo, potem ko so partijsko dediščino že prenesli pod streho LDS. Če je omenjeni razdor med komunisti vprašljiv, pa je razdor med demokratično sredino resničen in se je zadnje dni še povečal. S tem pa stavijo SKD svoj politični uspeh le na zanesljivost koalicijskega partnerja, to je LDS, kar je, milo rečeno, zelo tvegano.

Tudi v novi, dvostrankarski vladi bi bili SKD v manjšini in le dobro izdelana koalicijska pogodba jim lahko omogoči delno uresničevanje svojega programa. V primerih, ki ne bodo predvideni v koalicijski pogodbi, bodo redno preglašovani že v vladi. V državnem zboru, kjer se osnutki spreminjajo v zakone, pa bo položaj še bolj zamotan. Ni verjetno, da bi predloge SKD podprli vsi poslanci vladne LDS, saj je znano, da ti glasujejo, kot se jim zdi, in da ima Drnovšek nanje le relativen vpliv. ZL jih ne bo podpirala, če pa bi jih, bi glasovi komunističnih poslancev ugledu SKD več škodili kot koristili. Vprašanje je, če bodo njihovi naravni zavezniki, predvsem SLS in socialdemokrati, pozabili na zamere in jih, kadar treba, podprli? Vsekakor ni jasno, kako naj bi ministri iz vrst krščanskih demokratov vladali brez zadostne podpore parlamenta.

Tu se odpirata SKD dve poti. Ali omejiti predloge svojih ministrov na nesporna, tehnična vprašanja, ali pa postaviti pred preizkušeno trdnost nove vlade z zahtevnimi zakonski osnutki v skladu z mišljenjem in programom SKD. Če to store in vidijo, da jih koalicijski partner ne podpira, ostaja ponovno možnost izstopa iz vlade, prehod v opozicijo in zahteva po novih volivah.

Mednarodni položaj slovenske republike je pglaviti razlog, ki nagiba del SKD, naj bi reševali koalicijsko vlado skoraj za vsako ceno. Pravilno ocenjujejo, da Slovenija še ni dokončno odtrgana od Balkana ter da bo potreba še veliko dela in sposobne zavzetosti zunanjega ministra, da utrdimo v svetu svojo državno identiteto. In težko bi našli med levičarji koga, ki bi mogel in hotel opravljati ta posel tako vestno in požrtvovalno, kot dela to s pomočjo evropskih krščanskih demokratičnih strank minister Lojze Peterle. Ministrstvo ugled odpira vrata evropskih držav tudi Drnovšku, ki si iz tega razloga želi ohraniti, vsaj zaenkrat, njegovo pomoč.

Drugi del SKD pa svari pred konkretno nevarnostjo, da pade ob vsej zunanjepolitični samostojnosti slovenska država v roke udbomafije ter postane po vsebini balkanska država, pa čeprav ustavno ločena od nekdanjih jugoslovanskih sosedov. To pa je mogoče preprečiti le z odločno slovensko, visoko moralno, protikorupcijsko notranjo politiko, s strogim nadzorstvom nad delovanjem skupin in posameznikov, ki so bili nosilci nekdanjega, a še krepko prisotnega totalitarnega sistema. Ti imajo še vedno vodilna mesta ne le v gospodarstvu in medijih, marveč tudi v predsedstvu države, v Državnem svetu, v parlamentu, v stranki ZL, v Drnovškovi LDS in še kje.

V bistvu gre pri tem za vprašanje, ali je potrebnejša zunanja okrepitev videza ali notranja ureditev države? Ali je važnejše, kaj mislijo o nas drugi, ali to, kar v

resnici smo? Zunanje delovanje je za državo silno pomembno, a brezbržnost ob notranji politični in gospodarski korupciji pomeni moralni razkroj, ki bi bil za narod usoden.

Težka nevarnost za demokracijo in za resen prehod v pravno državo bi nastopila, če bi se spustila SKD v navezi z LDS na pot tesnega, dolgoročnega zaveznitva. V tem primeru bi se morali SKD praktično odpovedati načelnim potezam, delovati pragmatično in s tem prezreti svoj lastni program, ki temelji na krščanskem pojmovanju morale. Prisotnost SKD v vladi bi bila tedaj le podpora politiki, katero bi diktirala večinska LDS. Vsa moralna vprašanja kakor, na primer, poravnava komunističnih krivic iz dobe revolucije in po njej ali odkrivanje odgovornosti za gospodarsko-politične afere bi izginila iz dnevnega reda. To pa bi bila predraga cena za morebitne uspehe na zunanjepolitičnem polju. Take cene večina volilcev SKD zelo verjetno ne bi bila pripravljena plačati.

Razlog, ki ga navajajo nekateri krščanski demokrati za sodelovanje z Drnovškom, je tudi ta, da na ta način manjšajo v slovenskem političnem prostoru ostrino konfrontacij. Pri tem pozabljajo, da je konfrontacija posledica in ne vzrok. Kdor se ne postavi odločno proti ostankom totalitarizma, proti krivicam in korupciji, daje tem potuho in ne dela za mir. Prav nasprotno. Mir je lahko le sad pravičnosti in resnice.

Zato ni verjetno, da bi dvostrankarska koalicijska vlada, v primeru, da do nje pride, imela mirno in dolgo prihodnost. Ob trajnem zaveznitvu z idejno popolnoma nasprotno LDS bi stranka krščanskih demokratov zvođenela. Svojo identiteto lahko ohranja, dokler ne pridobi na moči, le v zvezi s sebi sorodnimi strankami, ki pa so zdaj vse v opoziciji. Celó v primeru, da ostane SKD v vladi, bo še vedno odvisna od njihove podpore. To pa jo postavi v položaj dvojne odvisnosti, kar ji ne bo v prid.

Vsekakor nastopa te dni SKD in z njo slovenska demokracija težavno pot, kjer pride lahko do važnih razpotij. Od teh se ne bo odločala le usoda moralno najbolj zdrave stranke na Slovenskem, kar SKD brez dvoma je, temveč za nekaj let tudi ozačje, v katerem se bo gibalo vse slovensko javno življenje. Bog daj, da bi krščanska demokracija ob teh odločitvah ostala zvesta sama sebi.

In člani? Kako naj koristimo stranki, katera je kljub začetni neizkušenosti združila okrog svojega programa največ ljudi, ki so prepričani, da je pravičnost temeljna vrednota, na kateri naj sloni demokratska družbena ureditev? Mar z malodušnostjo? Mar s posplošno kritiko? Mar z odkikom iz javnega življenja? Nasprotno. Po katoliškem moralnem nauku je prisotnost vernikov na političnem področju njihova dolžnost. Kar je vredno, je treba braniti od znotraj. Po svojih močeh smo dolžni delovati pri čiščenju pojmov v službi resnice in pri ohranjanju zgodovinskega spomina ter doseganju gospodarske uravnovešenosti v službi pravičnosti, skupno z rojaki, ki so usmerjeni k istim vrednotam kjerkoli v slovenskem narodnem občestvu.

Vsi, ki nam je SKD pri srcu, želimo, da bi se njeni vodniki odločali pod vidikom moralnih vrednot, kar je konec koncev vedno tudi najbolj koristno. Ali kot je rekel mlad krščanski demokrat iz Slovenije: „Odločiti se moramo, ali izčrpamo sile za kakršnokoli nagrado v teku na sto metrov ali se pripravimo na zlato odličje v maratonu.“

Dvoje pisem v Delu

Pismo borcem

Pred dnevi sem dobil anonimno pismo z borčevskimi pozdravi. Priznam, da sem bil nekaj trenutkov presenečen, toda ko sem stvar premislil, tovarišem z veseljem sporočam, da sem kar malo ponosen, ker vem, da prejemajo pisma s človeškimi iztrebki samo od krvavih borcev najbolj zaničevani Slovenci.

„Krvavih“ sem zapisal zato, ker so trije moji strici, verni slovenski fantje padli kot borci proti nemškemu okupatorju pod streli Nemcev, v katerih roke ste jih porinili sotovariši — krvavi borci. Četrtega strica pa ste pod grožnjo smrti prisilili, da je postal partizanski morilec svojega slovenskega naroda. Očeta, partizanskega zdravnika, poročnika Matjaža, ste 1947. leta strpali v zapor, ga degradirali v „četnega dezinfektorja“ in mu v letu in pol izolacije uničili zdravje za vse življenje. Mojo mamo, aktivistko OF, in nas otroke pa poniževali vsa povojna leta samo zato, ker smo ostali zvesti slovenskemu krščanskemu izročilu.

Papir s človeškimi iztrebki revolucionarja-borca sem poslal v analizo. Mikrobiološko poročilo je bilo zaskrbljujoče: nujno potrebno zdravljenje hude parazitne infekcije. Zaskrbljenega kolega zdravnika sem potolažil, da je bolnik en sam velik parazit, ki že 50 let živi na „tekovima revolucije“ in da je zanj edino zdravilo „purgatorij“ v naročju naše lepe slovenske zemlje, ki mu bodo v 10 do 15 letih v nemajhno veselje večine Slovencev izročeni vsi revolucionarji. Edine osmrtnice, ki nas Slovencev ne užalostijo, so osmrtnice krvavih revolucionarjev. Torej tovariši, kar veselo jih objavljajte, tako kot to počnete zopet v zadnjem letu, ko se ponovno počutite močne v naročju deponiranega sotovariša Kučana in združenih lopovov. Seveda gornje misli ne veljajo za večino borcev, ki so kot vsa moja družina šli v boj za svobodno Slovenijo, ne pa v boj za zmago krvave revolucije. Zamere je le toliko, kolikor se še vedno prenekateri, sicer neokrvavljeni borci, zaradi Judeževih srebrnikov identificirajo z revolucijo, največjo nesrečo slovenskega naroda v vsej zgodovini.

Borci — vaše krščanske matere so vas učile: „Priznaj krivdo, stori pokoro in vse ti bo odpuščeno.“ Res si iz srca želim, da prisluhnete zatajenemu glasu Boga v srcu, priznajte krivdo, pa čeprav šele na smrtni postelji, in odpuščeno vam bo. Prepričan sem, da se bo pred smrtjo vsaj eden vodilnih revolucionarjev pokesal podobno, kot se je Savel in postal Pavel. Takrat pa vam bomo tudi mi, 50 let poniževani, od srca odpustili. Pozabiti pa ne smemo, kajti največji greh, storjen slovenskemu narodu, bi se s pozabo lahko zopet ponovil.

Tomaž Hribnik

DELO, 10. marca 1994

Smo Slovenci mazohisti?

Pravite, tovariš Žbogar, da sem uporabljal hudo primitiven zmerjalni besednjak in slaboumevne trditve, ter pripišete nekatere anonimke, ki se sumljivo ujemajo z mojim pisanjem, kar meni. Če smatrate, da človek, ki 45 let živi kot mali bog, ker je pobijal Slovence, kradel njihovo premoženje, maltretiral njihove svojce in si še danes izplačuje pokojnino, ki je takšna, kot imajo plače poslanci, ni parazit, potem vam bog pomagaj. Če pripadnike stranke, ki je v treh letih štirikrat zamenjala ime in ima za idejnega vodjo deponiranega bivšega generalnega sekretarja partije, ki je hrbtenica vseh udbomafijskih kraj in prevar, imenujem združeni lopovi in imate vi to za

primitivno zmerjanje, potem vam še enkrat bog pomagaj. Pravite, tovariš Žbogar, da sem uporabljal v zapisu hudo slaboumne trditve in da to lahko vsakdo vidi, ko prebere moj umotvor. Namesto da bi to utemeljil, problem preskočite. Da, strica partizanskega morilca sem prav jaz, nečak, neštetokrat očistil vse telesne nesnage, ko se je povsem zapit in propadel privlekel domov. V tistih nočeh njegovih sotovarišev, ukazodajalcev, ni bilo, ki kot ranjena žival tulil in jokal, ker mu nedolžne žrtve niso dale spati. Kadarkoli se je le preveč razgovoril o zločinah, sta ga partizanska tovariša France Popit in Janko Rudolf po-slala v kako okrevališče. V enem od teh je star 49 let umrl za prvim srčnim napadom v življenju pol ure po tem, ko se je po neverjetnem naključju spovedal duhovniku. Ko smo izvedeli za smrt in spoved našega zadnjega strica, nas je vnuka njegova mati, izredno plemenita žena, odpeljala v sobo, kjer smo se Mariji zahvalili, da je uslišala naše vsakodnevne molitve. Čeprav je umrl zadnji sin, na njenem licu ni bilo več solza. Vse je potočila za sinova, ki so ju ustrelili Nemci, izdana pa sta bila od krvavih revolucionarjev. Že pred 25 leti se je na komemoraciji v Framu glasno govorilo o žrtvah višjih revolucionarnih ciljev. Na podoban način je bilo pozneje ubitih še več tisoč poštenih slovenskih fantov, in to kristjanov.

Pravite, da bi nam morale biti stare razprtije v opomin, kako ne smemo ravnati, pa se z njimi obremenjujemo, kar počne tudi gospod Hribnik. Ne, tovariš Žbogar, le „resnica nas bo osvobodila“. Vse moramo vedeti. Vse o partijskih zločinah in vse o domobrantskih. Toda partiji veste, da je domobrantska krivda bistveno manjša od vaše. Domobranci so tri leta kolaborirali z okupatorjem, toda v to ste jih prisilili vi, tovariši. Sami ste brez prisile 50 let kolaborirali s krvavim Leninom in zapuščina je porazna. Slovence ste pripeljali na rob moralnega in ekonomskega zloma. Hišo je treba delati na skali, ne na pesku, in edino spoznanje storjenih napak v preteklosti vodi k zdravim temeljem za novo Slovenijo.

Tomaž Hribnik

ODMEVI O OBISKU DR. VENCLJA

Dnevnik Slovenec poroča podrobno o obisku državnega sekretarja za Slovence po svetu dr. Petra Venclja. Tine Debeljak poroča o sprejemu gostov na letališču in v Slovenski hiši, v posameznih domovih in organizacijah, kakor tudi o uradnih obiskih na raznih ministrstvih.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Nad. z 2. strani

zmagali, ko je kandidiral De la Rua, a bili poraženi, ko je kandidiral skoraj nepoznana Marta Mercader. Peronisti so zmagali, ko je kandidiral Erman González, a bili poraženi, ko je kandidiral malo poznan in osporavan Carlos Corach.

Nekaj pa je jasno in pozitivno: ljudje, zlasti v osrčju države, kjer so stvari bolj vidne, in se bolj debatira kot po provincah, so siti korupcije. Res je, da se vedno za poraz poišče kakega spravnega kozla, toda dejstvo je, da je škandal okoli PAMI in drugo kandidatno mesto Matilde Menéndez precej vplivalo, da je del peronističnih glasov zaplul v vodovje Fronte. Prepričamo se končno, da le izvajanje in življenje v demokraciji počasi rodi sadove. Zorenje je počasno, zlasti če sonce razumevanja in solidarnosti ni preveč radodarno. A počasi vse pride. Upanje nam ostane.

Seminar za učitelje v Sloveniji

Notranjska — dežela presihajočih jezer, rek ponikalnic in podzemskih jam

V četrtek, 10. februarja smo se po zajtrku poslovili v penzionu Jagodic in zapustili Vopovlje. Odpeljali smo se na Notranjsko — deželo, ki svoje lepote skriva v sebi — pod zemljo. Peljali smo se mimo Vrhniko v Postojno.

Ob 10 nas je čakal vodič. Obiskali smo veličastno Postojnsko jamo. Z majhnim številom drugih potnikov smo se z vlakcem peljali skozi kamniti rov, da smo prispeli do zbirališča. Z zanimanjem in občudovanjem smo sledili razlagi in lepoti različnih dvoran, kapnikov in čudovitih naravnih oblik, ki so nastale v tisočletjih. To je res pravo čudo božje. Pred odhodom iz jame nam je iz srca privrela pesem: „...kjer Postojna v spodnji svet svoja čuda vabi zret. Ona, zemlja slavoglasna, moja last je, dom je moj!“

Po obisku Postojnske jame smo se okrepčali v bližnji restavraciji z izdatnim kosilom. V edini odprti trgovini smo nakupili spominke. Nadaljnja pot nas je peljala v Vipavsko dolino.

Ustavili smo se v Vipavi in obiskali škofijsko gimnazijo. Sprejel nas je ravnatelj malega semenišča Vinko Lapajne z drugimi duhovniki. Med njimi je bil tudi Jožko Kragelj, ki je vsakemu podaril svojo knjigo Moje celice. Ogledali smo si lepo kapelo, knjižnico in poslopje, ki stoji na skali, pod katero teče Vipava. Poskrbeli so tudi za naše želodce in nam postregli s čajem, kavo in pecivom. Po prijetnem kramljanju smo nadaljevali pot na Sveto goro.

Naš skrbni šofer Andrej nas je pripeljal do vrha po vijugasti in strmi cesti. Tam nas je že čakal pater Matej Papež. V ogrevani kapeli za glavnim oltarjem smo imeli sv. mašo in iz srca prepevali Materi božji v zahvalo za vse prejete dobrrote. Ob sklepu nam je pater razdelil podobice, da smo skupaj zmolili k Svetogorski Mariji. Po maši

nam je razkazal lepo in veliko cerkev ter nas seznanil z njenim nastankom in zgodovino. Ogledali smo si nočni razgled po okolici, saj je bila že trda tema. Skrb vseh je bila, kako bomo potovali s hriba. Avto je bil dolg, cesta ozka in ovinki ostri. Ker smo

že pot na Sveto goro spremljali s pogostimi vzdihmi, smo se usmili našega šoferja Andreja in molili rožni venec, da je imel mir pred nami, mi pa Marijino varstvo.

Ob 19.15 smo srečno prispeli v Novo Gorico. Nastanili smo se v hotelu Park, kjer so nas čakale gospe Brecljeva s hčerko Marijo in vnukinjo Ireno. Veseli smo se pozdravili. Po večerji in klepetu smo odšli k počitku.

Katica Dimnik

Obisk škofijske gimnazije v Vipavi.

Med profesorji škofijske gimnazije v Vipavi.

MIRKO VASLE

SLOVENCİ IN ŠPORT

17. ZIMSKE OLIMPIJSKE IGRE LILLEHAMMER '94

Norveška, dežela, ki ima 4 milijone prebivalcev, je v Lillehammerju priredila 17. zimske olimpijske igre. Otvoritev iger je bila veličasten spektakel, ki ga je spremljalo 40.000 gledalcev, ki so prišli na skakalni stadion. Sodelovalo je 66 držav, med njimi Slovenija, ki je že drugič nastopala samostojno. Na čelu slovenske reprezentance z zastavo v roki je korakal alpski smučar Jure Košir. Javno mnenje je, da so Norvežani pripravili najboljše zimske olimpijske igre vseh časov, omogočili so reafirmacijo športnih vrednot, skoraj z ničemer niso pregrobo posegli v prekrasno nordijsko pokrajino, ravno nasprotno, dokazali so, da lahko narava in človek živita v sozvočju ter jim je uspelo odstraniti alkohol s športnih prizorišč. Če temu dodamo še organizacijsko natančnost in zajeten finančni precedent, potem jim je treba samo čestitati.

Če so se Slovenci odhajali na Norveško z velikimi upi, so se tudi več kot zadovoljni vračali. Če primerjamo z zimskimi olimpijskimi igrami, ki so jih pred dvema letoma organizirali v francoskih savojskih Alpah v Albertvillu, vidimo da so takrat Slovenci, ob kančku športne smole dosegli skupno tri posamične uvrstitve med najboljših deset na olimpijskih igrah. Letos je bilo to bistveno boljše. Med 13 uvrstitvami med deset najboljših so tudi tri bronaste kolajne. Lahko bi se reklo, da je to bronasta doba slovenskega športa.

Sedaj pa preglejmo rezultate.

V smučanju, najljubšem slovenskem športu, sta pri ženskah Katja Koren, bronasta medalja v slalomu, in Alenka Dovžan, bronasta kolajna v kombinaciji, zelo izstopali. Njun nastop pa je bil tipičen za nov rod smučark, ki je z brezkompromisnimi nastopi dobro mešal štrene favoritinjam. Mnenje večine je, da so začele pot med zvezde.

Nastop slovenskih smučark je bil sanjski, čeprav bi z malo več sreče osvojile tudi kakšno kolajno več. Alenka Dovžan in Špela Pretnar sta bili namreč v veleslalomu tik pred zmago, ki pa sta jo izgubili na zadnjih metrih tekmovalja.

V smuku je bila Katjan Koren 10., Alenka Dovžan 16., Špela Pretnar pa 23.

V superveleslalomu je bila Katja Koren 7., Urška Hrovat pa 26.

V veleslalomu je Špela Pretnar zasedla 12. mesto, Urška Hrovat pa 20.

V slalomu je Katja Koren zasedla 3. mesto. V kombinaciji pa Alenka Dovžan 3., Katja Koren 6., Urška Hrovat pa 14. mesto.

Urška Hrovat se je letos posvetila samo slalomu in veleslalomu in v Lillehammerju ni imela preveč sreče, prav tako ne Špela Pretnar.

Slovenski fantje so pa priborili tretjo bronasto kolajno na teh igrah in sicer tudi v smučanju. Dobil jo je Jure Košir v slalomu.

V smuku je bil najboljši Slovenec Milan Rovter, ki je zasedel 35. mesto.

V superveleslalomu je Rovtar zasedel 22. mesto, Kunc 28., Koblar pa 29.

V veleslalomu je bil najboljši Slovenec Kunc, ki se je uvrstil na 14. mesto., Koblar na 22., Košir na 23., Grilc pa na 24. mesto.

V slalomu so se Slovenci najboljše obnesli: 3. Jure Košir, 4. Kunc ter 10. Miklavc. Kar trije Slovenci v prvi deseterici.

V kombinaciji je bil 7. Kunc, 10. Košir, 11. Ravter ter 23. Grilc.

Sedaj pogledajmo malo, kako je bilo pri smučarskih skokih. Tu ni šlo kot pri smučanju. Edini Slovenec, ki je lahko zadovoljen s svojim prvim olimpijskim nastopom je Robert Meglič. Slovensko moštvo je doživelo to sezono pravi zlom.

V posamičnih skokih na 120-metrski

skakalnici je bil najboljši Slovenec Robert Meglič, ki je priletel na 9. mesto, 27. je bil Kladnik, 33. Zupan ter 38. Petek.

Na 90-metrski skakalnici je bil 14. R. Meglič, 19. Kladnik, 28. Gostiša ter 41. Jekovec.

Ekipno pa so tekmovali na 120-metrski skakalnici. Tu je Slovenija zasedla 9. mesto.

Slovenci so tudi tekmovali v biatlonski disciplini. Kar malokdo ve, da je biatlon tista zimska športna olimpijska panoga, ki privablja največje število držav. V Lillehammerju je nastopilo kar 28 državnih reprezentanc, slovenska — s petimi moškimi in eno žensko, pa je sodila med tiste, ki gotovo niso ostale neopažene. Osnovni namen, doseči doslej najboljšo olimpijsko uvrstitev se ji je posrečil. 9. mesto Janeza Ožbolta na 10 km, je doslej najvišja slovenska biatlonska uvrstitev, tudi 18. mesto Andreja Grašič v ženskem šprintu je vsega spoštovanja vredno. Medtem ko je v Albertvillu slovenska štafeta bila le 20., je tokrat sicer zasedla precej boljše 10. mesto.

Še nekaj rezultatov: 20 km, moški: 29. Ožbolt, 38. Jure Velepec, 59. Lekan. Na 10 km, moški: 9. Ožbolt, 36. Uroš Velepec, 59. Poklukar. Pri moški štafeti je bila Slovenija 10.

Pri ženskah na 15 km je bila Andreja Grašič 44., na 7.5 km pa Grašičeva 18.

Tako so se končale 17. zimske olimpijske igre. Nasvidenje, torej, čez štiri leta v Nganu, Japonska.

NOGOMET

V prvi slovenski nogometni ligi je pričel drugi del prvenstva. Po sedemnajstih odigranih kolih vodi Ljubljanska SCT Olimpija, ki ima 29 točk. Tretje mesto delita Publikum iz Celja ter Maribor Branik. Imata vsak po 24 točk. Na zadnjih mestih sta Primorje in Mavrica. Imata vsaka po 10 točk, Istragas ima 8 točk ter Krka Novoterm, samo 5.

V drugi slovenski nogometni ligi po 17. kolih krepko vodi Gaj Kočevje, ki ima 28 točk, drugouvrščeni je RCS Gramatex iz Turnišča s 25 točkami, tretje mesto pa delita Korotan Suvel in Piran s 23 točkami. Na zadnjem mestu je Loka Medvode s 4 točkami.

Slovenska nogometna reprezentanca je dosegla senzacionalno zmago, ko je igrala na Madžarskem z lokalno reprezentanco ter zmagala z 1:0. Tokrat je dosegel gol najboljši slovenski igralec Srečko Katanec.

KOŠARKA

Slovenska moška klubska košarka, je dosegla svoj največji uspeh v zgodovini. Ljubljanska Smelt Olimpija je v Lausanni premagala španskega Taugresa in tako dobila evropski pokal za košarkarje.

V moški končnici za slovenskega prvaka odločno vodi Smelt Olimpija, ki ima po 10. kolih 18 točk, 2. je TAM Bus Maribor, ki ima 16 točk, tretje mesto pa delita Savinjska Polzela ter Postojna s 15. točkami.

V ženski košarkarski ligi močno vodi Diamond Ježica iz Ljubljane, ki ima po 9. odigranih kolih 18 točk. Drugo mesto delita Ivec Wetrock in Rogaška, ki imata vsaka po 14. točk.

ROKOMET

V prvi ligi pri moških vodi z veliko premočjo Pivovarna Laško iz Celja. Po 20. kolih ima 38 točk. Na drugem mestu je Slovan iz Ljubljane z 28. točkami.

V prvi ligi pri ženskah pa je na prvem mestu Krim Electa iz Ljubljane, ki ima po 7. odigranih kolih 14 točk. Druga je Belinka Olimpija, ki ima 10 točk.

NOVICE IZ SLOVENIJE

SLOVENC V ARGENTINI

LJUBLJANA — V tem mesecu bosta izšli kaseta in kompaktna plošča z dueti Ota Pestnerja iz obdobja 1973-1993. Naslov je ravno Vsi moji dueti. Izdal pa je še eno ploščo z naslovom Dan za zaljubljenega, na kateri je tudi sedem pesmi v angleščini. — Skupina Čuki je izdala kaseto Zanzibar, za katero so posneli še poseben reklamni videospot („videoclip“). — Vlado Kreslin je v svojem rodnem kraju Beltinci prejel visoko občinsko priznanje. — Pravijo, da je Roberto Magnifico v tem času največja slovenska glasbena zvezda. Zelo dobro se prodaja kaseta Od srca do srca, ki je posvečena ljubezenski in domovinski tematiki. Pravi, da je zelo navdušen nad predkrščanskim panslovanstvom in da v njem vidi prihodnost Slovenije.

LJUBLJANA — Ker Slovenija še ni izglasovala zakona o javnem obveščanju, o avtorskih in sorodnih pravicah in protipiratski zakon, je trenutno pravi raj za nepooblaščen razpečevalce satelitskih in kabelskih programov. Nekateri menijo, da se lahko zgodi, da bodo zaradi te neurejenosti mnogi ostali brez programov.

LJUBLJANA — Poletni Festival Ljubljana bo pripravil meseca julija in avgusta že dvainštrideseto sezono. Nanjo je povabljenih mnogo glasbenih ansamblov in orkestrov vseh vrst. Slavnostno otvoritev bo imel na skrbi Simfonični orkester RTV Slovenija z dirigentom Antonom Nanutom in solistko sopranistko Katio Ricciarelli. Za konec pa bosta zaigrala Big Band RTVS in Revijski orkester s solisti.

DRAVOGRAD — Že dvanaest let stoji novi most čez Dravo, poleg njega pa melanholično kaže na preteklost stari železni kolega. Večkrat so mestni očetje premišljevali, kaj bi z njim. Pomislili so, da bi na njem zgradili tržnico, a zaenkrat bo še najlažje toliko ga popraviti, da bi služil za pešpot čez reko.

LJUTOMER — Visok jubilej so praznovali ljutomerski pevci: stoletnico delovanja kulturno-umetniškega društva Ivan Kaučič. Z zborom se je začelo, kmalu pa so ustanovili še gledališki krožek, oktet in pihalni orkester. Za to priliko so izdali tudi zbornik, v katerem je podana kronika z likovno prilogo.

LJUBLJANA — V znamenju lože je knjiga o slovenskem prostozidarstvu, ki pa ne more iziti (čeprav je že stiskana), ker se je nekdo pritožil na sodišču, nakar je izšel odlok, da se „prepoveduje v tisku objavljanje in razširjanje imena, priimka, slike ter drugih osebnih podatkov tožnika.“ Avtor (Andrej Dvorščak) in založba (Slovenske novice) se hvalita, da je to prva prepovedana knjiga v novi državi.

ŽALEC — Izbrana trasa (južna varianta, J4) naj bi prizadela okoli deset odstotkov najkakovostnejših hmeljarskih površin. Kmetje še naprej insistirajo s severno različico, ki ne bi prizadela plodnih zemljišč in se pritožujejo, da pomeni neupoštevanje njihovih interesov kršenje osnovnih človekovih pravic hmeljarjev.

LJUBLJANA — Dušanu Ježu so podelili Unescovo medaljo in priznanje za uvrstitev njegove fotografije na temo družine v Unescovo svetovno razstavo o družini. Natečaja se je udeležilo dva tisoč petsto fotografov iz 112. držav, ki so poslali devet tisoč fotografij. — Unesco je poslal tudi dva čeka: enega za petnajst tisoč dolarjev, namenjenih NUK za ohranjanje slovenske pisne dediščine; drugega bodo namenili za učbenike v knjižnicah osemdesetih šol za begunske otroke. Te šole obiskuje skoraj devet tisoč učencev, učiteljev pa je kakih štiristo.

ŠTANJEL — Štanjel je gotovo eno

najznačilnejših srednjeveških mest, ki pa propada. Zato so povabili na ogled mesta direktorja oddelka za zaščito kulturne dediščine pri Svetu Evrope, ki je obljubil, da se bo zavzel za odobritev podpore k prenovi mesta in njegovi mednarodni promociji.

PTUJ — Ptujsko akumulacijsko jezero se je v 16. letih zapolnilo za 11 odstotkov z muljem. Občina je naročila pred dvema letoma podrobno študijo o stanju jezera in možnem saniranju. Dognali so, da voda v jezeru ni primerna za kopanje, tega pa je predvsem kriv Maribor. Zato bi morali izboljšati bakteriološko sliko Drave že nad Mariborom. Ker pa mulja ni kam odložiti, predlog teži k temu, da bi ga potegnili k nabrežinam jezera in v najbolj plitve dele ter ustvarili umetne otoke, na katerih bi si pripravile gnezda vrste ptic. V mulju so našli organsko materijo, ki jo povzročajo kanalizacijske odplake, pa tudi visoko koncentracijo težkih kovin, predvsem svinca in kadmija.

MARIBOR — Pri Svetovni zdravstveni organizaciji (WHO) so pred časom pričeli projekt Zdravo mesto. K evropski fazi projekta so se prijavila mesta Ljubljana, Celje in Maribor, vendar je le slednjega doletela čast, da so ga sprejeli v stalno članstvo, ker združuje že več kot trideset modelov dobre prakse in možnost še izboljšati pogoje za zdravo mesto.

LJUBLJANA — Svoj ustanovni občni zbor je imelo Združenje tajnic Slovenije, kjer so predstavile predlog pravil združenja, njegovo vlogo, delovanje in programske usmeritve, izvolile pa so tudi razne odbore združenja. Ob začetku delovanja se je k združenju, ki bo skrbelo za napredek in priznanje članic, prijavilo okoli dvesto tajnic.

LJUBLJANA — Že dve leti deluje pri Andragoškem centru Slovenije Borza znanja, ki po telefonu sprejema in oddaja vsemogoče informacije, nasvete ali — kot ime samo pove — znanje v vsakovrstnih oblikah. V dveh letih so na borzi dobili čez sedemsto klicev, v katerih so ljudje spraševali za najrazličnejše nasvete ali ponujali široko paleto uslug. Tako se oglašijo profesorji raznih glasbenih instrumentov, ki ponujajo inštrukcije v zameno za npr. zobozdravniško oskrbo; gospodinje, ki ne vedo kako speči pecivo, ali pa skupina odraslih žensk, ki hočejo sestaviti svojo baletno skupino. Vse to gre v skupno malho računalnika, kjer je za vsakega najti, če že ne rešitve, saj prave poti do nje.

RIBNICA NA POHORJU — Pohorski Ribničani so se izjavili proti predlogom, da bi Pohorje postalo naravni park. Pravijo, da bi s tem ne mogli normalno gospodariti z gozdovi, njihov predel Pohorja pa je v primerjavi z Roglo, Kopo in mariborskim Pohorjem gospodarsko še najmanj razvit.

MARIBOR — Duševno prizadeti iz Slovenije so pri Arehu na Pohorju imeli svoje smučarsko tekmovanje, ki si ga je udeležilo kakih sto športnikov. Lotili so se tako teka kot veleslalom in želi priznanje gledalcev, pa tudi medalj ni manjkalo.

LENART — Lojze Peserl je v osnovni šoli, kjer je sam ravnatelj, predstavil knjigo s 119 pesmimi, ki jih še pojejo v Lenartu in okoliških vaseh Slovenskih goric. Poleg besedila so tudi notni zapisi, da se ne bo še naprej izgubljal v pozabi ljudski glasbeni zaklad.

LJUBLJANA — Izšla je kaseta, posneta leta 1990 na koncertu v avstrijskem Beljaku, ko sta prepevala švedski tenorist Nicolai Gedda in Slovenski oktet. Večinoma so to ruske melodije, med katerimi sta najbolj znani Večerni zvon in Kalinka.

Osebnosti

Rojstvo: 30. marca se je v družini Pascuala Tundisa in ge. Pavle roj. Cukajti rodil sin **Mauro Danijel**. Čestitamo!

Krst: 9. aprila je bila krščena v slovenski cerkvi Marije Pomagaj **Tatjana Lucija Malovrh**, hčerka Toneta in prof. Irme roj. Pérez. Botrovala sta Irena Godec in Andrej Mehle. Krstil pa jo je dr. Alojzij Starc.

Srečni družini iskrene čestitke!

Poroka: Poročila sta se 9. aprila v slovenski cerkvi Marije Pomagaj **Lojze Erjavec** in **Veronika Urbančič**. Za priče so bili nevestini in ženinovi starši ga. Marjana in Bogo Urbančič ter ga. Minka in Slavko Erjavec. Poročne obrede je opravil dr. Alojzija Kukovica. Novoporočencema vso srečo!

Cvetna nedelja — visok obisk iz Slovenije

Na največji praznik naše vere, veliko noč, so se rojaki iz ramoške srenje temeljito pripravili. Skozi ves postni čas je bil ob petkih lepo obiskan križev pot, ki ga je vodil laik Božidar Fink, nato pa je župnik Jože Škerbec daroval sveto mašo. V petek, 11. marca so sveti križev pot oblikovali dekleta in fantje iz mladinskih organizacij. Pod vodstvom Štefana Godca so ob recitativu predstavili prizore postaj križevega pota v senčni tehniki. Zelo doživeto in s pravim duhom pobožnosti. Na pobudo Slomškove šole so se na cvetni petek že zgodaj popoldne zbrale številne žene in dekleta in spletle okrog 200 tipičnih slovenskih butaric, zvečer pa je bila duhovna obnova z globokim postnim nagovorom patra dr. Lojzeta Kukovica in nato spovedovanje.

Slavja cvetne nedelje so se udeležili tudi gostje iz Slovenije: državni tajnik za Slovenijo po svetu in manjšine dr. Peter Vencelj z gospo Ireno, svetovalka ministrstva Mateja Maček in višja uradnica notranjega ministrstva Alenka Pervinšek. Goste je ob vstopu v Dom pozdravil predsednik lic. Marjan Schiffrer z odborom nakar je bil na dvorišču blagoslov oljk in butaric, ki ga je opravil domači župnik Jože Škerbec. Sončno jesensko jutro je pripomoglo k blesku butaric in narodnih noš z veliko slovensko butaro v procesiji po obširnem vrtu Slomškovega doma ob mogočnem ljudskem petju evharističnih pesmi v gornjo dvorano k službi božji.

Po maši je predsednik Doma izrekel dobrodošlico visokim gostom iz Slovenije in predstavil skupnost, ki se zbira v Slomškovem domu. Nato je nadaljeval: „Kar vsaki družini dom, to pomeni naši skupnosti Slomškov dom, ognjišče okrog katerega se zbiramo... Ljubezen do slovenstva in krščanstva je ustvarila to središče z eno samo željo: Mi hočemo živeti!“

Nato so mladenke v imenu naše skupnosti izročile gostom spominska darila. Dr. Vencelj se je v svojem nagovoru zahvalil za domač sprejem in zatrdil, da se domovina zaveda svojih dolžnosti do rojakov po svetu, toliko bolj do argentinskih Slovencev, ki so bili toliko desetletja zamolčani v domovini po režimu, ki je našemu narodu storil toliko hudega. Zaželel je, da bi tudi v bodoče ostali med seboj povezani z nitmi spoštovanja in ljubezni. Zaključili smo prisrčen pozdrav z navdušenim petjem

zdomske himne Slovenija v svetu.

Kot je že ustaljen običaj pri pomembnih obiskih je nato sledilo podpisovanje v spominsko knjigo Doma naših gostov in vseh številnih udeležencev.

Po slavlju v dvorani je bil v gostinskem salonu skupen zajtrk, ki je kar vabil k živahnemu razgovoru z gosti iz domovine, kjer so se prav v teh urah odločale važne spremembe v vladi. Sprejema sta se udeležila tudi častni konzul Republike Slovenije v Argentini Herman Zupan z gospo in pooblaščenec slovenskega zunanjega ministrstva Božidar Fink z gospo.

HLADNIKOV DOM SLOVENSKA VAS

Poročilo o našem delu

15. decembra 1993 je bil v našem Domu nastop skupine mladih igralcev „Colegium humoristicum“.

V nedeljo, 26. decembra je naša mladina priredila na vaškem odru v Domu igro **Očetov srček**. Lep zaključek za konec leta. Igra je bila v režiji Mirjam Goljevšček.

2. januarja 1994 je bila v vasi na društvenem igrišču vsakoletna **misijonska tombola** ob zadovoljivi udeležbi misijonskih prijateljev. Dobiček prireditve je bil 11.000 dolarjev za naše malgaške misijone.

V nedeljo, 20. marca je bil 33. redni letni občni zbor društva Slovenska vas s presenetljivo udeležbo članov. Od 218 članov se je zbralo v dvorani 87 članov. Predsednik Vinko Glinšek je pozdravil vse navzoče in najprej zmolil molitev za pokojne člane: J. Adamiča, Frančka Nabergerja in Janeza Habiča, ki so v tej poslovni dobi umrli. Vrstila so se poročila posameznih odbornikov, katerim so zbrani člani pazljivo sledili. Za šport se je pobrigal naš član Toni Žitnik, ki je z velikim uspehom organiziral več nogometnih tekmovanj. Tudi problem kulturnih prireditev smo delno izvedli. Stanje članstva ob koncu leta 1993 je bilo sledeče: število vpisanih članov 236, vstopilo je 7 mladih članov, izstopili so 3, umrli 3.

Gospodar Stane Jemec je poročal o raznih popravilih v kuhinji. Nabavila se je nova zvočna naprava in aparatura v dvorani in naredil nov strop iz mavca v okrepevalnici. Voditeljica naše slovenske šole poroča, da je 64 učencev obiskovalo lansko leto slovensko šolo. Poučevalo je 9 učiteljc in 3 kateheti. Slovenska šola je samostojno nastopila ob zaključku šolskega leta 8. decembra, sodelovala je ob priliki očetovskega dne in ob obletnici Doma in mladinskega dne. Sonja Gerkman je poročala o delu naše mladine.

Blagajniško poročilo je vsak član dobil tiskano. Po podanih poročilih je sledila le kratka debata za pojasnilo. V imenu nadzornega odbora je dr. Andrej Fink podal svoje poročilo in predlagal razrešnico sedanjemu odboru.

Na nadaljevanju občnega zbora v nedeljo, 27. marca t. l., je bil izvoljen sledeč odbor: predsednik Vinko Glinšek, podpredsednik Ignacij Glinšek, tajnica Roza Barle, blagajnik Jule Grohar, knjižničarka Zlata Adamič, kulturni referent Peter Rot, gospodar Stane Jemec ml.; odborniki: Janez Petek, Stane Mehle, Franci Stanovnik, Lojze Zupančič; namestniki odbornikov: Janez Kocjančič, Martina Miklič, Ani Kocjančič, Slavko Reven; nadzorni odbor: Franci Urbančič, Jože Grbec, Rado Kokalj; namestniki nadzornega odbora: Franc Vilfan, Stane Kunc; športni referent Tone Žitnik, šolska referentka Mirjam Goljevšček, gradbeni referent Jože Čampa st.

MALI OGLASI

ORIENTE S.R.L. - Prevozi - poroke - rešilni avtomobili - mrliske vežice - pogrebi - Monseñor R. Bufano 2651 (ex Camino de Cintura) 1754 San Justo - Tel.: 651-2500 / 651-2335

Proyectos de Informática S.A. - Avditorija pri kompjuterjih, programe 3419/91 D.G.I. - Franci Šturm - Emilio Mitre 435 - 13. nadstr. „D“ - Capital - Tel.: 433-1713

NEVESTE - 15 LET: Izdelava šopkov in naglavkov iz svežih cvetov. Gabrijela Marolt - Tel. 664-1656.

PSIHOANALIZA

Psihoanalitični konzultorij; lic. psih. Marko Mustar; Santa Fé 3228, 3° „M“ — Capital — Tel.: 83-7347 in 826-5005.

ELEKTRONIKA

Električni material za industrijo in dom. Elektro Ader - Franci Jarc. Av. Ader 3295 - Munro; Tel.: 766-8947 / 762-1947

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantes óseo-integrados; sreda in petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadstr. „B“ - San Martín - Tel.: 755-1353.

TURIZEM

Alas Tour Vam nudi po ugodnih cenah potovanja po Argentini, svetu in v domovino, tudi skupinska. Na uslugo Vam je Juan Kočar. Rivadavia 5283 - Loc. 34 - Tel.: 903-4006.

Potovanja, skupinske ekskurzije, letalske in pomorske vožnje poskrbi po ugodni ceni Marjeta Senk - Tel.: 762-2840.

LEGAJO N° 3545-82

Počitnice, izleti in potovanja v domovino informacije, hotelske namestitve, avtobusni prevozi, posredovanje vizumov in menjalnica. H. Yrigoyen 2742 - San Justo - Tel.: 441-1264/1265

ARHITEKTI

Arh. Aleksander Jure Mihelič - Načrti in vodstvo novih zidanj in prenovitev v Buenos Airesu, Miramaru in okolici. Tel.: 631-9600 in 0291-22977.

ADVOKATI

dr. Katica Cukjati — odvetnica - ponedeljek, sreda, petek od 18. do 20. ure - Boulogne Sur Mer 362, La Tablada, Tel.: 652-5638

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel.: 382-1148

dr. Vital Ašič — odvetnik - ponedeljek, sreda, petek od 18. do 20. - Don Bosco 168 - San Isidro - Tel.: 743-5985.

dr. Franc Knaps — odvetnik - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: 476-4435; tel. in faks 46-7991.

SANITARNE NAPRAVE

Sanitarne in plinske naprave — privatne - trgovske - industrijske - odobritev načrtov — **Andrej Marolt** - Avellaneda 216 - San Miguel - Tel.: 664-1656.

ZA DOM

REDECORA - Celotna oprema stanovanj: blago za naslanjače, odeje, zavese, tapete, preproge - Bolívar 224 - Ramos Mejía - Tel.: 654-0352.

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón.

Garden Pools — konstrukcije bazenov - filtri - avtomatično zalivanje - Andrej Marolt - Pte. Illia (Ruta 8) N° 3113 - (1663) San Miguel - Tel.: 664-1656.

GOSPODARSTVO

Zavarovanje M. in H. Loboda — Sarmiento 385 - 1. nadstr., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uradije od sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uradije ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uradije ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uradije ob četrtek od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Cena največ štirih vrstic \$ 4- za enkratno objavo, za vsak mesec — 4 številke — \$ 12.-

SLOVENSKO GLEDALIŠČE BUENOS AIRES

Franc S. Finžgar:

DIVJI LOVEC

kmečka drama v 4. dejanjih

Predstava: sobota, 23. aprila, ob 18. in 21. uri
nedelja, 24. aprila ob 17. uri

Začetek točno ob napovedani uri

Dvorana Slovenske hiše: Ramón L. Falcón 4158

SKD

vabi vse člane in prijatelje na informativni večer

o politični situaciji v Sloveniji

v mali dvorani v Slovenski hiši v soboto, 30. aprila ob 20. uri.

ZSMŽ - odsek San Justo

vabi na

družinko kosilo - rifa

24. aprila ob 13. uri

Vsi lepo vabljeni

„Naj levica ne ve,
kam da desnica.“

Poravnajte naročnino!

JOŽE SNOJ

Nagovor ob Prešernovem spomeniku 28. marca

V veliko čast mi je, da vam smem kot slovenski pesnik in pisatelj spregovoriti na tem shodu. Za Slovenijo gre spet na njem in v njej čisto na koncu vseh narodnih vrednot in dragocenosti za našo skupno duhovno domovino - za slovenski jezik in slovensko besedo.

V začetku je bila beseda, nam o stvarjenju sveta sporoča evangelist Janez, in Beseda je bila pri Bogu in Bog je bil Beseda. Vsak narod ima delček te največje in edine prve Besede - tudi slovenski s slovensko besedo.

Kakor da se bo izgubilo v hrumewnju zgodovine od takrat, ko se je v davnem sedmem stoletju zgodovinsko prvič svobodno govorila v Karantaniji, naši prvi državni tvorbi, tako se je z nami skozi stoletja dogajalo in tako je kazalo. Pa se je godil in zgodil prvi čudež - in ni se izgubila. Po trideset tisočletja jo je natanko slišal Primož Trubar, naš prvi slovenski knož, in nas, Kranjce, Štajerce, Korošce in Primorce nagovoril s skupnim imenom LUBI SLOVENCII in nas s prvo tiskano slovensko besedo združil v skupno slovensko ljudstvo.

In po naslednjih hudih in težkih stoletjih se je zgodil drugi čudež in ta, pod katerega spomenikom smo se danes zbrali, France Prešeren, je iz te slovenske besede naredil evropsko lepoto ter nas z njo združil v slovenski narod.

In v času našega življenja se je zgodil tretji, največji čudež - vrgli smo s sebe breme zločinskega komunizma in izkoriščevalskega jugoslovanstva ter doživeli slovensko pomlad, ki nas je naredila nacijo in nam prinesla samostojno neodvisno državo Slovenijo.

Zdaj jo imamo - svobodno slovensko besedo - in jo branimo in je ne damo. In se ne damo.

Slovenska beseda in z njo mi vsi lahko prosto in svobodno živimo samo v njeni in naši svobodi in prostosti. A že spet nam jo

hočejo tisti, ki so nam jo zadnjega pol stoletja jemali z zaslužnjenjem in zatiranjem in katerim se reče komunisti in njihovi sedanjim nasledniki, jemati in zatirati, nas vse spet dobiti pod svojo uničevalsko peto. Jemati in zatirati z brezpravjem, s tem, da se kot zmeraj, kadar jim ustreza, hinavsko in licemersko oklicujejo za branitelje človekovih pravic in demokracije.

A mi ne damo več svoje slovenske besede ne sebe. Ne damo - preprosto in naravnost povedano - Janeza Janše, ki je bil na čelu naše osamosvojitve izpod komunistične Jugoslavije in njenih jugoslovanških komunistov. Janez Janša je tisti, ki nam jo v tem zgodovinskem trenutku pooseblja, da z njim kot ta Prešernov spomenik, ta v bron ulita in iz kamna izklesana slovenska beseda, stoji in ne sme več pasti.

Pred petimi leti in pol smo se zbrali na Kongresnem trgu in smo jim povedali - ne damo ga, Janše in njegovega poslanstva si ne pustimo več vzeti. In ga nismo dali in smo z njim zmagali.

In danes tistim, ki nam ga za svoje v lažno demokracijo preoblečene iste boljše in balkanske cilje spet hočejo vzeti, s tega mesta, okrog Prešerna in slovenske besede zbrani, ponovno sporočamo, ne da-

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
Director: Valentín B. Debeljak
Proprietario: Eslovenia Unida
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
(1407) BUENOS AIRES
ARGENTINA
Teléfono: (54-1) 636-0841
Telefax: (54-1) 636-2421

Glavni urednik:
Tine Debeljak ml.
Uredniški odbor:
Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión N° 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión N° 3824

Registro Nac. de la Propiedad
Intellectual N° 85.462

Naročnina Svobodne Slovenije:
za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti pa \$ 60; obmejne države Argentine 90 USA dol.; ostale države v obeh Amerikah 100 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 75 USA dol. za vse države.

Čeke na ime „Eslovenia Libre“

Stavljenje in oblikovanje:
MALIVILKO - Telefax: (54-1) 362-7215

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - Tel./Fax: 362-7215
(1101) Buenos Aires

OBVESTILA

SOBOTA, 23. aprila:

Redni pouk Slovenskega srednješolskega tečaja ob 15. v Slovenski hiši.

SREDA, 25. maja:

Sestanek vseh domobrancev v Argentini ob 11.30 na Pristavi.

SOBOTA, 23. aprila:

Redni pouk Slovenskega srednješolskega tečaja ob 15. v Slovenski hiši.

mo ga in spet bomo zmagali.

Ne bomo se pustili tej pomladi vzeti v težkem tisočletju prigarane slovenske politične pomladi - samostojne in neodvisne, zares demokratiočne evropske države Slovenije, z vsemi njenimi človeško neodvisnimi in samostojnimi državljani.

Prešeren ni v svoji veliki pesniški človečnosti vzkliknil le: Žive naj vsi narodi, ampak v svojem za vse nas prihodnje zasrbljenem življenjskem realizmu tudi: V sovražnike z oblakov rodu naj našga treščil grom. Bog daj, da nas je strahota revolucije in državljanske vojne izučila in da bo ta grom le pristna in poštena beseda. Beseda največjega slovenskega pesnika, sveta pesniška beseda. Beseda, ki ustvarja svet in sveta ne uničuje.

Zgodi se Tvoja volja.

9. aprila je v 59. letu starosti Vsemogočni poklical k sebi gospoda

Romana Seljaka

Priporočamo ga v molitev.

sestra Ančka Vitrih
in njeni

Buenos Aires, 9. marca 1994.

DENAR S. R. L.
KOCMUR IN
KOMPJUTERJI

Estados Unidos 2219
Tel. / Fax: 943-6023
942-8681